

Neděle 16.7.2006 – Sbor CB v Praze 3

text: Kaz 3, 1-8.11-14 „*Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas*“ (Mt 16, 1-4; Lk 12, 54-59; Sk 1, 7-8; Ef 5, 15-17; Ko 4, 5b)

Biblický kazatel neměl a neznal hodinky. A přece věděl docela dobře, jak je čas pro náš život důležitý. Ví o existenci času, ví, že čas běží a nedá se zastavit. To, co bylo včera, dnes není. To, co je dnes, zítra bude pryč. Každý z nás vstoupil do tohoto proudu času svým narozením. Pohybujeme se v něm a učíme se v něm „*plavat*“. Ale tento proud nikdo z nás nezastaví. Buď se v tom proudu času a událostí můžeme ztrácet anebo se v něm můžeme naučit orientovat a žít. K tomu nám chce být náš Bůh svým Slovem a moudrostí pomoci.

1. „*Všechno má svůj čas*“

Bůh ústy svého služebníka Šalomouna říká něco, co víme nebo tušíme: náš život má své hranice a nezadržitelně směřuje ke svému cíli. Život přináší sebou neustálé změny, ať už jsou to z našeho pohledu *ztráty* nebo *zisky*. Smutek střídá radost, mír válku, po boření přichází budování... Je to celkem 14 protikladů, které přibližují problematiku lidského života. V pojmech naší civilizace bychom použili nejspíše jiné pojmy (čas dětství a stáří, čas školy a přípravy na život, čas dospělosti, práce a námahy, čas důchodu a odpočinku, pohody a radosti, nemoci a bolesti...), ale i tak tomu dobře rozumíme.

Na první pohled vypadá biblická definice dost neutěšeně. Neslyšíme v ní nic nadějného a povzbudivého, když připustíme, že život je takový „*kolotoč*“, ve kterém se věci milé a příjemné střídají s událostmi bolestnými a těžkými! Šalomoun mluví o tomto životním koloběhu, jako kdybychom to nemohli ovlivnit! Jako kdyby se s tím nedalo nic dělat! A přece: přes tu určitou odevzdanost je v Bibli pro nás docela jasné povzbuzení. Nejsme v rukou slepé náhody ani hříčkou osudu. Náš život, náš čas můžeme a máme žít se svým Bohem... Pak to vypadá přece jen jinak.

Všechno má svůj čas... to znamená, že život není chaos, zmatek, náhoda, ale že je v něm určitý řád. Je to proces, cesta, která dává smysl, když po ní jdeme s vírou v Boha. Různé věci a události mají v našem životě své místo a slouží určitému cíli. Tehdy, když se Pán Bůh stane středem a autoritou našeho života.

Všechno má svůj čas... Ano, všechno je časově omezené a pomíjí, nic netrvá věčně. Jaká je v tom Boží moudrost! Ani bolest není věčná, protože bychom ji nevydrželi, ani radost, protože by nám zevšedněla!

Přestože Šalomounův výrok nám zní tak trochu osudově, rozumím tomu trochu jinak. Bůh nás zve k tomu, abychom rozpoznávali kvalitu času a abychom se učili využívat čas tím nejlepším možným způsobem. Biblické vyučování nás vede k pokoře před Bohem, k moudrosti ve vztahu k životu a k odpovědnosti v pohledu na čas!

2. *Bez Boha nemá život smysl*

Myslím, že se biblickému kazateli podařilo vystihnout, jak život sám o sobě může být neutěšený. Kdybychom zůstali jen u obecného zjištění, že „*všechno má svůj čas*“, moc bychom si asi nepomohli. To vpravdě biblické a

pro každého povzbudivé je, že v pozadí všeho dění je Bůh se svou moudrostí a milostí.- Kazatel nemluví jen o lidech a jejich lopocení. Mluví také a především o Pánu Bohu. K němu má každý upnout svou naději a pozornost. Bez Božího osvícení a smilování je lidský život neuspořádaným chaosem, který nedává smysl. - *Proč tomu tak je?* Způsobila to lidská vzpoura podnětená ze zákulisí ďáblem. Každý člověk to zkouší v životě na vlastní pěst. Lidem nechybí většinou snaha a upřímnost. Chybí jim osobní zakotvení v Bohu, takový „životní kompas“, který ukazuje stále stejným směrem. Proto jsou ve vleku sobectví a pýchy, a nemají odvalu důvěřovat Bohu a milovat bližní.- Do zmatku lidského snažení přichází nakonec Boží Syn Ježíš Kristus, aby napravil to, co člověk svou neposlušností pokazil. Přichází činit Boží vůli. Naplňuje čas svého pozemského života tím nejlepším způsobem: ptá se svého nebeského Otce, co má dělat, a dělá to, co je v souladu s Božím záměrem. Svou poslušností zachraňuje neposlušné, svou smrtí dává nový život „smrtelníkům“... To je příklad, který máme před očima jako povzbuzení a inspiraci. Víme a vyznáváme, že PJK svou smrtí a vzkříšením prolomil tu osudovost a pomíjivost lidského života. Od té chvíle má smysl „vykupovat“/využívat čas.

3. Rozumět počasí nestačí

Ta starozákonní pravda, že „*všechno má svůj čas*“, nás křesťany vede nejdříve k tomu, že přijímáme čas jako dar a děkujeme za něj. Dále se učíme využívat čas. Ptáme se na Boží vůli pro svůj život, učíme se využívat příležitosti, které nám Bůh připravuje, a učíme se rozhodovat o svém volném čase a o využití svěřených sil, peněz a schopností tak, abychom nežili jenom pro sebe a aby naše rozhodnutí a kroky ukazovaly na Pána Boha.

To není ještě všechno. Pán Bůh čeká od svých lidí, že se budou učit rozumět tomu, co se děje; že budou vnímavější pro dějinné události. Pán Ježíš to ilustruje na příkladu počasí. Lidé při pohledu na mraky, na západ slunce nebo podle větru dokáží odhadnout, co přijde. Ale už méně dobře rozumí tomu, co se právě děje. V Ježíšově době lidé nechápali, že Ježíš Kristus je Boží Syn a jejich Zachránce. Pro nás dnes je v Bibli výzva k tomu, abychom byli dobrými pozorovateli událostí a učili se tomu rozumět. Bůh nás v podmínkách dnešního světa učí vidět, co je podstatné a důležité; dává nám odvalu postavit se na stranu pravdy a práva. Jindy nás vede k tomu, abychom čelili vlivům, tlakům a pokušením, které vedou do závislosti a nesvobody...

Všechno má svůj čas... to je, milí přátelé, také Boží zaslíbení. Tam, kde se svěřujeme Božimu vedení, kde se denně ptáme na Boží cestu, tam se věci v životě skládají do mozaiky, která mluví o hloubce života s Pánem. Život nám nemusí nepozorovaně „*protékat*“ mezi prsty. Náš křesťanský život se stává oslavou Boží lásky a svědectvím o Boží vzácné moudrosti. Díky víře, Božimu slovu a působení Ducha svatého můžeme dávat svůj život do souladu s Božími radami a nároky. Díky tomu můžeme uprostřed různých zmatků a změn držet správný životní kurs. To je pozvání, které nemáme přeslechnout! Biblické slovo nám připomíná také to, že ani čas léta, prázdnin a dovolených nemá být v naše životě „*okurkovou sezónou*“. Může to být čas nových zkušeností s Bohem, nových zastavení

(Pha - 15.7.2006 - B. Kaleta)